

WAMMES*

O*
N
Z
J
N
K*
A
F
I
L*
U*
L
K
O
E
K

NIETS*

* doorstrepen wat niet verlangd wordt

Dit blad wordt niet uitgegeven door
het nivon, vandaar dat het ook alleen
onder nivon-leden verspreid wordt.

In een slip geraakt,

ONGELUKJE

gehad?

wacht niet langer

.... K I N D E R K R E S J

INLICHTINGEN:

A. Postma

tel.- 020 - 4321056

Wilt u

AKTIEF

worden?

raadpleeg dan H. de Boer

consulent van:

de vereniging tot behoud van het

slechte

Z.I.T.

de vereniging doe het
en

W.E.L.

de vereniging voor spraakkunst,

gehcten

S.N.O.R.

JANUARI 1972

Redactie:

?
?
?
?
?

Typistes:

?
?

Medewerkers:

?
?

Redactieadres:

?

Dit blad pretendeert te zijn: niets
(onder protest van ?)

Een groot deel van het blad bestaat uit
een prijsvraag. De niet ondertekende
stukjes behoren op de een of andere ma-
nier bij enige ex-redactieleden van een
blad, dat allang niet meer bestaat, ge-
naamd Aktie.

Aan de trouwe lezers van dat blad is nu
de onmenselijke taak opgelegd^{om} de juiste
namen onder de stukjes te plaatsen. De
te plaatsen namen zijn:

Douwe Bangma

André Hoornstra

Lo Jong,

Mathijs Kuipers

Piet Modderman

F.H. Stüger

Fré Westink

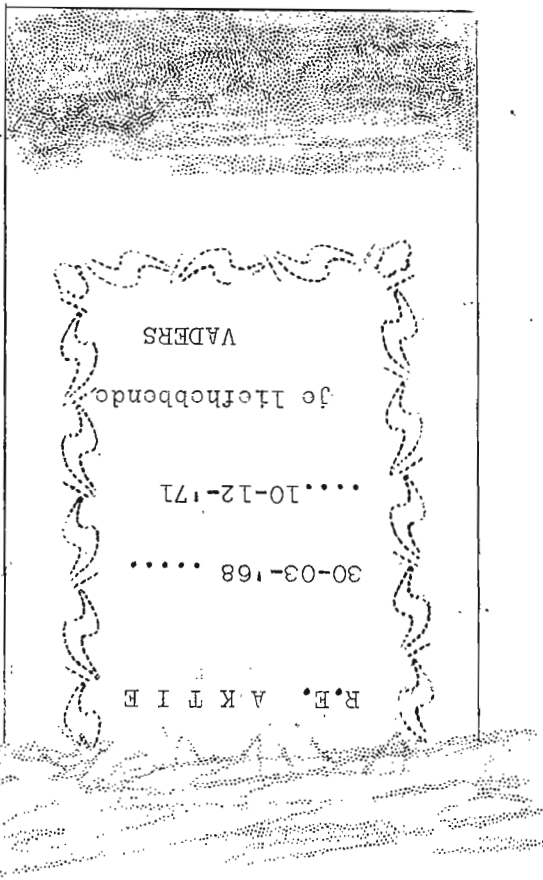
Tevens maken wij hierbij van de gelegen-
heid gebruik omde gelegenheid voorbij te
laten gaan u een gelukkig nieuwjaar te
wensen.

De namen van de redactieleden zijn bij
de redactie bekend.

de ????

DE GOUDELVIER

Toen de laatste kluiten van het verrotte deksel werden afgeschraapt, vluchtten de torren en spinnen de kist in. Eén slag met het breekijzer was voldoende om een walchelijke verrottingsgeur te doen opstijgen. Nadat het deksel helemaal weggeslagen was, werd de geur zo doordringend dat hun magen spontaan de boerenkool met worst aan het lijk offerden. De laatste restjes bessensap sijpelden in de door de wormen gegraven gangen in het verrotte lichaam. Twee handen braken de mond van het lijk open. Het kraken van de uitgebroken gouden tanden verbrak de stilte op het kerkhof. De buit verdween met enige stinkonde vleesresten in een plastic broodzakje. De stank werd gesmoord in vochtige aardkluiten. Sombere voetstappen. Alles wat achterbleef was

We hebben weer enige prettige kerstdagen gehad. Heerlijk gegeten, heerlijk gedronken en naar believen heerlijk gegcild.
 Opvallend verschijnsel in deze dagen is wel de overvolle kerken.
 Mensen die een jaar lang niet in een God geloven, halen hem nu weer van stal. Op deze mensen wil ik nog even verder ingaan. Aan de regelmatige kerkbezoekers wil ik verder geen woorden verspillen. Die mensen zijn niet meer te redden. Een jaar lang wordt door de mensen van de eerste categorie godsdienst ervaren als onzin, wat het ook is, maar met kerstmis gelooft men plotseling wel weer in een zekere Jezus en een maagd Maria. Deze maagd Maria, onbevlekt ontvangen had overigens 4 kinderen. Dankzij deze groep mensen is kerstmis voor de kerk hetzelfde als wat sinterklaas voor de middenstand is. Het verschil tussen sinterklaas en jezus is dan ook dat de eerste een dag in het jaar en de tweede enkele dagen in het jaar werkt.
 Deze groep krankzinnigen houdt een belachelijk apparaat van pausen, predikanten, dagsluiters en aanverwante verstandsverbijsterden in stand. Ik wens hun dan ook een niet bijster gelukkig 1972 toe.

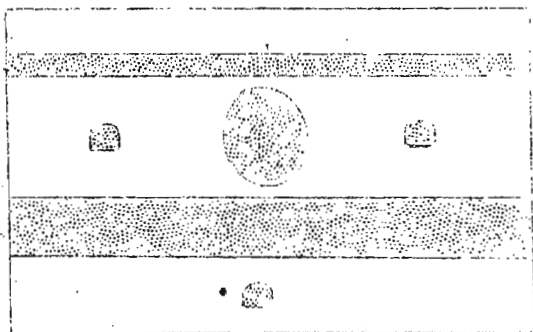
.....

NIETS.

Gisteren besloot ik in mijzelf af te dalen. Doel van de reis was mijn eigen ziel. Ik kan u melden dat ik niets gevonden heb. Een vreemde zaak.

Ik zeg u dat ik niets gevonden heb, maar terwijl ik dat zeg, komt bij mij de gedachte op dat ik toch over iets zit te praten. Ik zit namelijk over niets te praten.

Bij nader inzien is datgene wat ik gisteren vond dus toch wel degelijk iets. Konkreter gesteld is niets dus iets. Bij herlezen van dit stuk kom ik tot de konklusie dat ook dit weer niets was.

JEUGD EN WERELDGEBEUREN

Ik denk wel eens wat is er veel onrecht in de wereld. In Vietnam vechten ze nog steeds en in Laos en Cambodja ook. En in Noord-Ierland ook.

Kunnen de jongeren hier niet iets tegen doen?

Het is duidelijk de ouderen doen het niet. Mijn inziens begint de wereldverbetering met jezelf en in eigen woonplaats. Ja, ook in je eigen dorp kun je wat doen. In Wolvega e.o. kan bv. het Nivon een belangrijke rol vervullen in de voorlichting en het organiseren van discussieavonden.

Met deze avonden zouden we misschien een mentaliteitsverandering kunnen bewerkstelligen. De mensen moeten anders gaan denken. Het wordt nu tijd dat wij eens rekening gaan houden met die 60% van de wereldbevolking die door onze hebzucht nog geen menswaardig bestaan kunnen lijden.

Nivon-jongeren-Wolvega staat altijd open om ideeën te helpen uitwerken.

Wil je meedoen? Neem eens contact op met: Hans Dijkstra
Beatrixstraat
Wolvega.

De bijeenkomst.

Gisteren is er een vergadering gehouden met een groot aantal organisaties uit Wolvega en omgeving. De presentielijst vermeldde o.a. de volgende namen:

Gristelijke Boeren- en Tuindersvereniging afdeling Wolvega en omstreken (zij deelden mee dat de naam Tuinders moet verdwijnen omdat deze tak van onze dierbare maatschappij is uitgestorven - leve de import), de biljartklup "De lakenscheurders", de sleutelklup "De ruilsleutel", het comité ter voorbereiding van de Sinterklaasintocht en zelfs bejaardenklup "De oude zorg" was vertegenwoordigd door de voor onze streken zeer bekende mevrouw Goedheid, die in een rolbed werd binnengebracht.

Het gaat te ver een iedere aanwezige hier te vermelden.

Het doel van de avond was zich te beraden over de zorgelijke toestand van diverse plaatselijke kafeehouders. Dit komt mede zo bleek op deze bijeenkomst, doordat velen uit deze vergrijzende bevolking geen fut meer hebben iets te organiseren. Daardoor ook hebben de kafeehouders minder inkomsten verkregen. (zaalhuur, verbruikte konsumpties).

Naast dit aspekt werden diverse gebeurtenissen besproken, die korreleren met bovengenoemde ontwikkeling.

Dhr. De Zak, inspekteur van politie, verwees naar het toenemende vandalisme, vooral onder de bejaarden. Dhr. De Zak werd aangevuld door zijn adjudant, die mededeelde dat deze mensen hun agressiviteit op deze wijze moesten afreageren. Ook het stukgooien van een ruit bij de burgemeester door drs. dhr. P. (toch een zeer vooraanstaand figuur in Wolvega!) verkreeg veel aandacht.

Dhr. Inzicht, namens de vereniging voor instandhouding van mollen, merkte op dat het eigenlijk de schuld van onze gemeenteraad is, omdat juist zij het verenigingsleven niet stimuleren, integendeel zelfs op gemeenlijke wijze beknotten! Hij deelde mee nog wel enkele klandestiene gangen te kennen om invloed uit te oefenen op het gemeentebestuur.

De vergadering werd toen in beslotenheid voortgezet (uiteraard zonder de politieafvaardiging) en er werd een taktiek uitgedacht om met onze eigen agressiviteit het gemeente-huis-kollege-bestuur-raad eens duidelijk te ondergraven. Dank aan onze democratie!

De vergadering werd na middernacht in alle lazerheid (velen hadden iets in te halen!) besloten door de gespreksleider, dhr. Voorzitter die een welthuis wenste.

De subjektieve notulist.

Pasen in Chicago

De neonlichten weerkaatsen op het natte asfalt. Door de lump dwaalt een oude negor. Uit de openstaande deur van een kroeg klinkt het geluid van een rammelende piano. Het schorre schreeuwen van een dronken kerel vermengt zich met het schelle krijssen van een slonzig wijf. Hij loopt verder.

Uit een donker steegje haalt hij een hiervoor klaarstaand vuilnisvat en sleept het naar de geelachtige lichtkegel van de lantaarn op de hoek van de straat. Hij gaat zitten en vist uit zijn viezige borstzak een mondharmonika. De hartverscheurende uithalen doorboren de stilte.

Hij speelt de blues

De neonlichten weerkaatsen op het natte asfalt. Door de slump dwaalt een mager bebaarde jongeman. Uit de openstaande deur van een kroeg klinkt het geluid van een rammelende piano. Het schorre schreeuwen van een kerel vermengt zich met het schelle krijssen van een slonzig wijf. Hij loopt verder.

In het donkere steegje merkt hij dat het vuilnisvat verdwenen is. Hij pakt het reservevat en sleept het naar de geelachtige lichtkegel van de lantaarn op de hoek van de straat. Hij gaat zitten en vist uit zijn viezige borstzak een gitaar. De hartverscheurende uithalen van het instrument doorboren de stilte.

Zij spelen de blues

.....

Het linkerachteruitrijfictslampje.

Ik fietste laatst weer eens door Wolvega. Iedereen kent iedereen hier bijna. Daardoor is het dorp Wolvega ook dorps. Goed, ik fietste dus door het dorpsse dorp. Ben ik daar ter hoogte van Paulides gekomen. Dus linksschuintegenover Van Schoot en rechtsschuintegenover Hiemstra) en rijden me in de grote policecar twee, ja juist, twee agenten achterop. (jullie kent ze misschien wel, Turkstra en Van Dam, tenslotte goede kennissen van mij). Ze roden mij voorbij en voor Max Slager. Stopten ze en gaven mij een teken hetzelfde te doen. Dus daar stonden we dan, twee "sterke" mannen en een nietsbevreemde fietser.

"Zo jongeman (de dag daarvoor noemden ze mij nog bij mijn voornaam), jouw linkerachteruitrijlampje doet het niet."

Nou vraag ik je toch.....!!!!!!!!!!!!

"Als je het nu niet direkt kunt maken, dan moet je aan ons.....", Nou, dat dreigement hoorde ik al niet meer. Door emotie getroffen, viel ik naast het rechterachteruitrijlampje neer en begon haastig te prutselen. Gedachten vol verontwaardiging vlogen door mijn hoofd. Moet ik dan soms als een hansworst op de fiets zitten en tegelijk de achteruitrijlampen en het spakenlampje van het voorwiel kunnen zien???: Die gabbers!!! Onrecht kent geen grenzen.

Toen ik na een kwartiertje in de gaten kreeg dat ik met de verkeerde lamp bezig was, laten de agenten nog steeds warmpjes in hun car te wachten. Ik verwisselde dus en zat een poos met de linkerachteruitrijlamp te frutselen. Toen ik bijna mijn linkerachteruitrijlampje gerepareerd had ('k ben namelijk nogal technisch) bleek dat er één schroefje overbleef.

Nou ja, de beste technicus laat wel eens een schroefje vallen!.....

THE BEST OF AKTIENEZEN

- +++ welk hout gebruikt men voor houten benen ????...... kreupelhout.
- +++ toen ze alleen waren, spookten ze veel uit. Maar niet zodra papa kwam of ze spookten alles weer aan.
- +++ Geef me de hand, zei de man.
Ik ben geen paard, zei de vrouw.
- +++ GRINNIK of GRINJIJ
- +++ Men moet een gegeven vrouw niet aan de mond ruiken.
- +++ zeg, wat heb jij een vuile poten man! Geen wonder, ik ben ook twee jaar ouder dan jij.
- +++ een onderwijzer is een schijnheilige flatspoeper.
- +++ men moet een gegeven man niet aan de zak voelen
- +++ u heeft natuurlijk al begrepen dat wij helemaal een woord als kut niet kunnen plaatsen
- +++ betaalcheques zijn toch voordeliger
- +++ het leven begint bij twaalf
- +++ uur wel te verstaan
- +++ het is geen goede haan die vet is
- +++ nu Fré Westing (Fré) ondanks drukke werkzaamheden weer tot de redactie is toegetreden, willen wij hem hiervandaan nog hartelijk welkom heten en hopen dat zijn windcierenperiode voorgoed voorbij is.
- +++ het wordt tijd voor een tekening

- +++ zo dat hebben we ook weer gepiept
- +++ kaerol, zeg, da's een leuk sjaaltje
jaja, een asosjaaltje
- +++ Aj skiet'n moet'n,
moej op de plee w'len.
- +++ we zijn in Friesland geweest!
heb je ons gezien?

STEUNT

ONZE

ADVERTISEERders

NEEM DAN KONTAKT OP MET:

J. Strikwerda

UW TV KAPOT ?

bel dan R.H. Reitzema

V O O R

S N E L L E

L E V E R I N G

AMBASSADOR

CONDOOMS

per afname van 100 stuks

10 % KORTING